

Gromada: Angiospermae (Okrytozalążkowe)

Gatunek: *Vinca minor* (Barwinek pospolity)

Rodzina: *Apocynaceae* (Toinowate)

Pochodzenie, występowanie: w Eurazji i krajach podzwrotnikowych. Rośnie w liściastych lasach, na zboczach pagórków, w zaroślach.

Opis: zimozielona, płożąca krzewinka, która doskonale zadarnia glebę. Wytwarza cienkie, pełzające i zakorzeniające się w podłożu łodygi (dorastają do 50 cm długości). Pędy kwiatowe są wzniesione do wysokości 15 cm.

Liście: zimotrwałe, naprzeciwległe, jajowatoeliptyczne, 2-4 cm długie, nagie, skórzaste i całobrzegie.

Kwiaty: pojedyncze, promieniste, wyrastające z kątów liści, osadzone na długich szypułkach. Korona kwiatowa niebieska lub jasnofioletowa, osiąga 2-2,5 cm długości i jest lejkowata u dołu. Kielich przechodzi w pięć płasko rozpostartych płatków. Kwitnie wiosną, od marca do końca maja i powtórnie w sierpniu. Istnieje wiele odmian ogrodowych barwinka o różnych kolorach kwiatów.

Owoce, nasiona: podwójny, skórzasty mieszek.

Wymagania, zastosowanie, ciekawostki: Barwinek od starożytności uchodził za roślinę magiczną; jest trujący, ale jego ziele jest uznawane za surowiec leczniczy. Na stanowiskach naturalnych podlega ścisłej ochronie prawnej. *Vinca* wywodzi się z łacińskiego *vincio* - wiązę, oplatom lub *vinco* - zwyciężam, pokonuję. *Minor* znaczy po prostu mniejszy (znany jest też barwinek większy, czyli *Vinca major*). Wymagania glebowe nie są wygórowane, może rosnąć na każdej glebie, chociaż najlepiej udaje się glebach próchnicznych, żyznych i świeżych. Preferuje miejsca zacienione, lecz rośnie też w pełnym słońcu. Jest to doskonała roślina zadarniająca, odporna na niekorzystne warunki klimatyczne i odporna na mróz. Łatwo się rozmnaża przez podział starszych roślin (od kwietnia do czerwca) oraz przez sadzonkowanie w końcu lata. Jest chętnie uprawiany jako roślina ozdobna i to zarówno w gruncie, jak i w pojemnikach; używany także do nasadzeń grupowych w ogrodach, parkach i na cmentarzach. W Polsce spotyka się dwa gatunki: krajowy *Vinca minor* niegdyś powszechny w lasach i zaroślach, obecnie rzadki oraz *Vinca major* uprawiany jako roślina ozdobna. *Vinca major* to roślina bardzo podobna do poprzedniego gatunku, lecz bardziej okazała. Ma liście i kwiaty o 40% większe, wzrost wolniejszy. W uprawie głównie *V. major* cv. *Aureovariegata*, o żółtopstrych liściach.

